Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26970
Copyright: Admont, Benediktinerstift

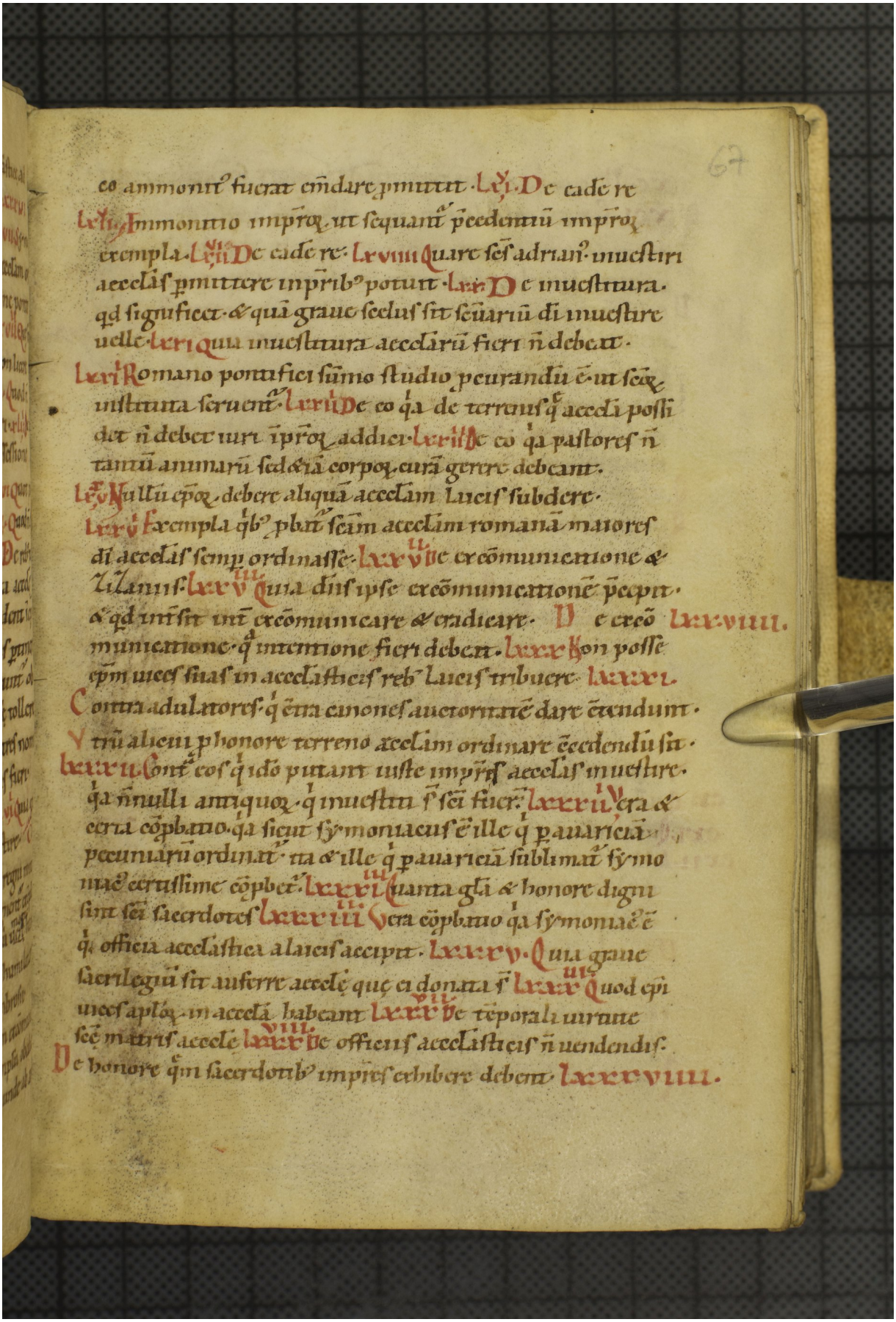

67

eo ammonit fuerat emendare pmittit. LXI. De eade re
LXII. Ammonitio impro ut sequant pcedentu impro
exempla. LXIII De eade re. LXVIII Quare ses adrian. monasteri
accelis pmittere in prib potuit. LXX De monasterua.
qd significet. & qui graue scelus sit seuariu di monasterie
uelle. LXXI Quia monasterua accelariu fieri n debent.
LXXII Romano pontifici sumo studio pcurandu e ut seo
nasterua seruent. LXXIII De eo qa de terrenis accedi possi
dat n debet iuri ipro addici. LXXIIII De eo qa pastores n
tantu animaru sed ia corpo cura gerere debent.
LXXV Nullu epo debet aliqua accelam laicis subdere.
LXXVI Exempla qb plu scim accelam romana maiores
di accelis semp ordinasse. LXXVII De excomunicatione &
Zilanis. LXXVIII Qua dis ipse excomunicatione pcepit.
& qd unusq; unu excomunicare & eradicare. De excō LXXXVIII.
municatione q intentione fieri debet. LXXXX Non posse
epm uices suas in accelasticis reb laicis tribuere. LXXXI.
Contra adulatores q ecia canones auctoritate dare etendum.
Vtru alicui p honore terreno accelam ordinare ecedendu sit.
LXXXII. Cont cos q ido putant iuste impis accelis monasterie.
qa nullu antiquo q monasteriu s sei fuer. LXXXIII Vera &
ecta cōpbatio qa sicut symoniacus e ille q pauperia
pecuniaru ordinat ita & ille q pauperia sublimat symo
niace ecrudelissime cōpbet. LXXXIII Quanta gla & honore digni
sint sei sacerdotes. LXXXIIII Vera cōpbatio qa symoniace e
q officia accelastica a laicis accipit. LXXXV. Quia graue
sacrilegiu sit auferre accele quę ei donata s. LXXXVI Quod epi
uices aplo in accela habeant. LXXXVII De tepoali iuriue
see maioris accele. LXXXVIII De officis accelasticis n uendendis.
De honore qm sacerdotib impies exhibere debent. LXXXVIIII.